

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/83/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419204156
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6419204156.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci žalobkyne: S. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. U. č. XX, XXX XX Q. U., prechodne bytom T. A. č. XX, právne zastúpenej R. & Partners s.r.o., so sídlom Námestie Matice slovenskej 6, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 47 232 811, proti žalovanej: G. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. A. č. XX, právne zastúpená: Mgr. et Mgr. Lívia Šouc Kost'ová, advokátka, so sídlom Pod Donátom 5, 965 01 Žiar nad Hronom, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 19C/28/2019-285 zo dňa 07. 06. 2022, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalovanej uložil povinnosť zaplatiť sumu 5.393,05 Eur s príslušenstvom (výrok I.) a vo výrokoch o náhrade trov konania (výrok III., IV., V., VI.); p o t v r d z u j e.
- II. Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.
- III. Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 5.393,056 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1623,09 eur od 21. 10. 2019 do 058. 06. 2022, zo sumy 5.393,05 eur od 06. 06. 2022 do zaplataenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia.
2. Žalobkyňa sa žalobou doručenou okresnému súdu dňa 09. 12. 2019 domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť vydať jej bezdôvodné obohatenie vo výške 1.623,09 eur spolu s príslušenstvom, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia na tom skutkovom a právnom základe, že spolu so žalovanou je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. 859 pre k. ú. Bartošov Lehôtka, a to parcely EKN č. 46/1 záhrady o výmere 1378 m², EKN parcely č. 46/2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 608 m² a stavby - rodinný dom č. súp. XX postavený na parcele B. č. X (ďalej v texte „predmetné nehnuteľnosti“ alebo „nehnuteľnosti“), a napriek tomu, že strany sporu sú v podielovom spoluvlastníctve, žalovaná nerešpektuje výšku spoluvlastníckych podielov a žalobkyni svojvoľne upiera možnosť užívať jej vlastnícke práva v rozsahu, v akom jej prináleží. Na pojednávaní dňa 0X.06.2022 okresný súd pripustil zmenu žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáha zaplataenia sumy 5 50X,80 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2 X53,90 Eur od 18.10.2019 do zaplataenia, zo sumy 2 X53,90 Eur od 06. 06. 2022 do zaplataenia, na základe totožného titulu, ktoré uznesenie okresného súdu o pripustení zmeny žaloby nadobudlo právoplatnosť dňa 0X.06.2022.

3. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že žalobkyňa, žalovaná a spoluvlastníčka Lenka Hrmová (tretia osoba) sú podielovými spoluvlastníčkami vyššie uvedených nehnuteľností, ktoré nehnuteľnosti všetky spoluvlastníčky užívajú na bývanie. Žalobkyňa sa v konaní domáhala vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že žalovaná užíva svoj spoluvlastnícky podiel nad rozsah jej spoluvlastníckeho podielu. Žalovaná uvedené tvrdenie rozporovala a tvrdila, že nehnuteľnosti neužíva nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu, a teda, že sa na úkor žalobkyne neobohatila. Z uvedeného dôvodu okresný súd zamerl dokazovanie na ustálenie, či niektorá zo spoluvlastníčok užíva predmet spoluvlastníctva vo väčšom rozsahu, než aký im prináleží podľa ich zodpovedajúceho spoluvlastníckeho podielu; či bola medzi spoluvlastníkmi uzatvorená nájomná, prípadne iná zmluva, či spočíva obohatenie druhého vlastníka v užívaní väčšieho rozsahu predmetu spoluvlastníctva. Okresný súd nemal za sporné, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností o veľkosti podielu 1-ice z celku, žalovaná o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1-iny z celku a tretia spoluvlastníčka Lenka Hrmová o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/4.-iny z celku. Spornou nebola ani otázka, kedy sa strany sporu stali podielovými spoluvlastníčkami a akým titulom. Následne okresný súd vykonaným dokazovaním ustálil, ktoré konkrétne časti táktorá z podielových spoluvlastníčok užíva. Vychádzal jednak zo svedeckých výpovedí, ohliadky, ale i znaleckých posudkov, a mal za preukázané, že žalovaná si prisvojuje spoločnú vec nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu, a to tým, že užíva väčšiu úžitkovú hodnotu, než odpovedá jej podielu. Pokiaľ takéto usporiadanie vzťahov nevyplýva, a to okresný súd za preukázané nemal, zo vzájomnej dohody spoluvlastníkov ohľadne užívania spoločnej veci, vznikol potom žalobkyni nárok na peňažnú náhradu od žalovanej. Okresný súd poukázal najmä na znalecký posudok č. 8/2018, v ktorom bol dokonca uvedený väčší užívateľský podiel žalovanej na predmetných nehnuteľnostiach, ako uvádza žalobkyňa v žalobe. Uvedená skutočnosť vyplynula aj zo znaleckého skúmania, ktoré bolo nariadené súdom v rámci tohto konania, a to znaleckého posudku č. 2/2022 vypracovaného Ing. Marekom Nárožným. Znalec v danom znaleckom posudku ustálil všeobecnú hodnotu nájmu (obvyklú cenu) vo výške 3,23 eur/m²/mesiac, a súčasne presným spôsobom určil podlahovú (úžitkovú) plochu jednotlivých miestností v m².

4. Aj keď žalovaná sa v konaní bránila, že izbu č. 8 o rozlohe 25 m² neužíva, okresný súd z vykonaného dokazovania dospel k opačnému záveru. Vykonanou ohliadkou, ako aj zhodnými skutkovými tvrdeniami strán sporu a vypočítaných svedkov súd zistil, že žalovaná vykonala stavebné úpravy v predmetnej nehnuteľnosti - rodinnom dome tým spôsobom, že miestnosť č. 8 si pričlenila ku svojej bytovej jednotke tak, že zamurovala dvere, ktoré viedli do danej miestnosti z ostatnej časti nehnuteľnosti, ktorú užíva žalobkyňa. Žalobkyni tak znemožnila prístup do danej miestnosti. Prístup do danej miestnosti má tak po vykonaných stavebných úpravách len žalovaná, ktorá má danú miestnosť prístupnú priamo z chodby svojej bytovej jednotky. Neobstoja ani tvrdenia žalovanej v tom smere, že predmetnú miestnosť neužíva, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo (a nakoniec uvedené skutočnosti potvrdila aj žalovaná v súdnom konaní pri svojom výsluchu), že danú miestnosť príležitostne vykuruje práve žalovaná a umiestňuje si tam nákupy, zavesila tam aj záclonu a závesy. Taktiež svedkyňa Mária Orolínová v súdnom konaní potvrdila, že z počutia z obce vie, že žalovaná danú miestnosť má užívať. Aj dcéra žalovanej pri svojom výsluchu pred súdom uviedla, že ju matka občas do danej miestnosti pošle po nákup. Zo všetkých týchto uvedených skutočností pre okresný súd vyplynulo, že žalovaná znemožnila prístup žalobkyni do danej miestnosti, uzurpovala si ju pre svoje využitie, bez akejkoľvek opory v zákone, hoci podľa podlahovej výmery úžitkovej plochy, ktorú žalovaná užíva, vyplýva, že užíva väčšiu rozlohu než aká jej prináleží.

5. Okresný súd taktiež v odôvodnení jeho rozhodnutia doplnil, že žalovaná nemôže počítať veľkosť svojho podielu podľa počtu miestností, ale podľa ich úžitkovej plochy. Keďže z vykonaného dokazovania pre okresný súd taktiež vyplynulo, že všetky tri spoluvlastníčky spoločne užívajú pivnicu o rozlohe 29,20 m², súd tretinový podiel pripočítal k rozlohovej užívateľskej ploche žalovanej. Všetky tri spoluvlastníčky taktiež užívajú aj schodisko na prízemie v rozsahu 6,45 m², na prvé prízemné podlažie v rozsahu 2,83 m² a na druhé nadzemné podlažie v rozsahu 12,0X m², teda každá z nich užíva danú rozlohu v rozsahu 1/3-iny, t. j. 1X,59 m², ktorú súd pripočítal aj na podiel žalovanej. Žalovaná taktiež spoločne so svojou dcérou Lenkou Hrmovou užíva aj drevárňu, nakoľko, ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, je to jediný priestor, cez ktorý môže prechádzať na dvor. Z uvedeného dôvodu podlahovú plochu drevárne okresný súd pripočítal ako úžitkovú plochu v polovičnom rozsahu pre spoluvlastníčku Lenku Hrmovú a v polovičnom rozsahu pre žalovanú. Pokiaľ preto znalec v znaleckom posudku určil úžitkovú podlahu celého spoločného domu v rozsahu 334,49 m², potom na žalobkyňu pripadá rozloha jej spoluvlastníckeho podielu na užívanie v rozsahu 16X,24 m², na žalovanú v rozsahu 83,62 m² a na tretiu

spoluvlastníčku v rozsahu 83,62 m². Z uvedeného možno vyvodit' a uvedené mal okresný súd aj za preukázané, že žalovaná užíva nehnuteľnosť v rozsahu 122,95 m², teda v rozsahu 39,33 m² nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu a naopak žalobkyňa užíva svoj podiel v menšom rozsahu o 43,16 m². Keďže žalobkyňa si uplatnila peňažnú náhradu titulom bezdôvodného obohatenia len v rozsahu výmery 35,525 m², teda menšej výmery ako v skutočnosti žalovaná na jej úkor užíva, okresný súd viazaný žalobou žalobkyne priznal nárok žalobkyne len v tejto časti.

6. Okresný súd k priznanému nároku doplnil, že aj keď súčasťou znaleckého posudku nebola plocha povaly, ohliadkou na mieste samom bolo zistené, že povalu užívajú všetky tri podielové spoluvlastníčky, a to najmä za účelom prístupu k streche v prípade nutnosti jej opravy. Povala je pritom rozdelená na dve časti približne rovnakej veľkosti, pričom 1-icu povaly užíva žalobkyňa a druhú 1-icu užívajú žalovaná spolu s ďalšou spoluvlastníčkou - dcérou Lenkou Hrmovou, teda daná časť nehnuteľnosti je užívaná podľa veľkosti ich spoluvlastníckych podielov, čo by veľkosť užívacej plochy jednotlivých spoluvlastníčok neovplyvnilo.

X. Okresný súd sa nestotožnil s obranou žalovanej v tom smere, že žalobkyňa nechala žalovanú v omyle, že jej daný výkon práva v takomto rozsahu, v akom ho užíva, patrí, s poukazom na súdny zmier uzavretý v súdnom konaní vedenom pred okresným súdom pod sp. zn. 5C/1X5/2016, v ktorom konaní malo dôjsť k dohode medzi stranami sporu ohľadne rozsahu užívania spoločnej nehnuteľnosti. Uvedené tvrdenia podľa okresného súdu však nemajú oporu v reálne zistenom skutkovom stave. Okresný súd uznal, že žalovaná na základe súdom schváleného zmiernu uvoľnila pre žalobkyňu tri miestnosti a presťahovala sa do iných priestorov, avšak opakovane si uzurpovala aj v danej časti nehnuteľnosti väčšiu rozlohu spoločnej nehnuteľnosti, než aká jej prináleží podľa veľkosti jej spoluvlastníckeho podielu. Na tieto skutočnosti bola zo strany žalobkyne upozornená, naposledy listom zo dňa 15. 10. 2019, ktorý prevzala dňa 1X. 10. 2019. Vzhľadom k tomu, že si žalobkyňa uplatnila v konaní nárok na zaplatenie peňažnej náhrady (obvyklého nájomného) za úžitkovú plochu rodinného domu v rozsahu 35,525 m² pri cene obvyklého nájmu ustáleného znaleckým posudkom na 3,23 eur/m²/mesiac a za dobu 24 mesiacov od 14. 06. 201X až do 30. 10. 2019, a následne za dobu 06. 06. 2020 do 06. 06. 2022, okresný súd žalobu považoval v danej časti za dôvodnú.

8. Vzhľadom k tomu, že žalovaná vznesla v konaní námietku premlčania, okresný súd posudzoval nárok žalobkyne aj cez prizmu ust. § 10X ods. 1 v spojení s § 103 Občianskeho zákonníka a mal za to, že vo zvyšnom nároku je tento premlčaný, preto okresný súd vo zvyšku žalobu zamietol, teda v rozsahu jedného obvyklého nájmu za obdobie november 201X, ktorý nárok považoval za premlčaný.

9. Okresný súd zároveň rozhodol aj o príslušenstve, a to o úrokoch z omeškania v súlade s § 51X ods. 1, 2 v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 8X/1995 Z. z.

10. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd v zmysle § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte „CSP“) tak, že priznal úspešnej žalobkyne pomerný nárok na náhradu trov konania v rozsahu jej úspechu. Keďže v súdnom konaní vznikli aj trovy štátu v súvislosti s vyplateným preddavkom znalcovi z rozpočtových prostriedkov súdu a so súdom realizovanou ohliadkou na mieste samom, okresný súd rozhodol aj o povinnosti strán sporu nahradiť tieto trovy štátu podľa pomeru ich úspechu v konaní s tým, že o vyčíslení týchto trov konania súd rozhodne osobitným rozhodnutím po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

11. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná, ktorá navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, alebo aby postupom podľa § 388 CSP rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietne. Namietala, že okresný súd nesprávne interpretoval dôkazy smerujúce k tomu, že nehnuteľnosti patriace do podielového spoluvlastníctva užíva nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu, a to na úkor žalobkyne, resp., že by sa nejakým spôsobom bezdôvodne obohatila na jej úkor. Má za to, že na pojednávaní dňa 18. 05. 2021 bolo preukázané, že stav užívania predmetných nehnuteľností žalobkyňa dlhodobo konkludentne tolerovala bez akýchkoľvek nárokov voči jej osobe ako aj voči jej dcére, a to aj napriek tomu, že sa stala podielovou spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností už v roku 2008. Poukázala na rozhodnutie okresného súdu vydané v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/1X5/2016, teda, že žalobkyňa tolerovala aj prípadné užívanie spornej miestnosti označenej v príslušnom súdnom spise pod číslom 8 jej osobou, resp. jej rodinou. Navyac z vyluchu žalobkyne na pojednávaní dňa 02. 12. 2021 vyplynulo, že táto

nerozporovala ani to, že ona a jej dcéra nechodia na povalu a ani tam v podstate nič nemajú, a ani do pivnice a taktiež na predmetnom výsluchu uviedla, že nechodí ani na schodisko, a teda nebolo správne zo strany okresného súdu jej osobe pripísať užívanie aj týchto priestorov. Z vykonanej ohliadky a z jej výsluchu, ako aj z výsluchu jej dcéry naopak vyplynulo, že neužíva ani miestnosť označenú ako dreváreň, ale že túto miestnosť užíva jej dcéra. V tomto smere zdôraznila, že do miestnosti označenej ako dreváreň nemá žiadnym spôsobom žalobkyňa zamedzený prístup. Nad rámec uvedeného poukázala aj na uznesenie Okresného súdu v Žiari nad Hronom č. k. 5C/1X5/2016 (súdny zmier), z ktorého podľa nej vyplynulo, že najneskôr dňom uzatvorenia tohto súdneho zmiernu došlo medzi ňou a žalobkyňou k uzatvoreniu dohody o spôsobe užívania spoločnej nehnuteľnosti a odkázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo/1524/2001.

12. Žalovaná naopak v odvolaní uviedla, že z dokazovania nevyplýva, že by sa žalobkyňa domáhala súdne alebo mimosúdne riešiť hospodárenie, a teda aj užívanie so spoločnými nehnuteľnosťami, a teda z uvedeného vyplýva naopak, že dlhodobo tolerovala, resp. toleruje uvedený stav. Uvedené podľa nej potvrdzuje uzavretie konkludentnej dohody o užívaní spoločnej nehnuteľnosti a v tomto smere poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11Co/154/2019.

13. V nadväznosti na vyššie uvedené žalovaná v odvolaní uviedla, že okresný súd nesprávne právne posúdil to, že by užívala spoluvlastnícky podiel žalobkyne. Zdôraznila, že spoluvlastnícky podiel k veci má ideálny charakter a preto vec, ktorá je predmetom spoluvlastníctva sa počas trvania spoluvlastníctva medzi spoluvlastníkmi nerozdeľuje, ale nerozdelená zostáva spoločnou pre všetkých vlastníkov. Napr. spoluvlastnícky podiel na konkrétnej nehnuteľnosti neznamena to, že by sa vlastnícke právo spoluvlastníka vzťahovalo na určitú konkrétnu časť konkrétnej nehnuteľnosti.

14. S ohľadom na uvedené má za to, že okresný súd postupoval príliš formalisticky, keď konštatoval, že ona ako podielová spoluvlastníčka užíva aj spoluvlastnícky podiel žalobkyne podľa reálne užívanej plochy, vrátane užívania povaly, schodišťa a pivnice, čo dokonca poprela aj samotná žalobkyňa.

15. Nesprávne právne posúdil okresný súd podľa žalovanej, ktorá to uviedla v odvolaní, aj jej námietku premlčania voči dodatočne uplatnenému nároku za obdobie od 14. 06. 201X až 13. 10. 2019. Aj v tomto období je nárok žalobkyne podľa nej premlčaný, nakoľko žalobkyňa už v čase podania žaloby disponovala vedomosťou o výške nájomného spoločných nehnuteľností. Žalobkyňa si mala preto už pred podaním žaloby zabezpečiť podklady potrebné k úspešnému uplatneniu si ňou požadovaných nárokov, čo však neučinila. V tejto súvislosti poukázala aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/1960/1999. Navyše, žalobkyňa doručila okresnému súdu návrh na zmenu žaloby dňa 06. 06. 2022, a teda počnúc predmetným dňom došlo vo vzťahu k rozšíreným nárokom k prerušeniu plynutia premlčacích dôb.

16. Žalovaná zároveň v odvolaní namietala aj nesprávne právne posúdenie okresným súdom vo vzťahu k nároku žalobkyne na zaplatenie údajne dlžných čiastok cez prizmu dobrých mravov, keď v tomto smere poukázala aj na právny názor prezentovaný na webovom portáli a poukázala na samotné znenie ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa totiž predmetné súdne konanie iniciovala napriek tomu, že na pojednávaniach tvrdila, že jej spoločnú nehnuteľnosť dlhodobo umožňovala užívať tak ako ju užíva, teda žalobkyňa iniciovaním predmetného súdneho konania nesledovala ani žiaden hospodársky cieľ. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Obo/32/2009.

1X. Na záver žalovaná v odvolaní namietala, že považuje rozhodnutie okresného súdu za arbitrárne a trpí vadami, ktorými bolo porušené jej právo na spravodlivý proces, ktoré je v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky, okrem zákonom zaručené aj článkom 46 a nasl. Ústavy SR, ale aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Za porušenie tohto práva je nutné podľa nej považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia rozhodnutia.

18. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že okresný súd podľa nej posúdil vec správne a rovnako správne zhodnotil aj právny stav. Žalovaná podľa nej v odvolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, okolnosti, alebo argumenty, ktoré by neboli predmetom skúmania prvoinštančného súdu a s ktorými by sa prvoinštančný súd nevysporiadal. Tvrdenia žalovanej len skresľujú realitu s cieľom zrušenia rozsudku, a to nepravdivo a účelovo. Navrhuje preto, aby odvolací súd na odvolanie neprihliadal

a rozsudok v celom rozsahu potvrdil. Zdôraznila, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo užívanie nehnuteľnosti patriacej do podielového spoluvlastníctva zo strany žalovanej nad rámec jej spoluvlastníckeho podielu. V konaní bolo ustálené, ktoré konkrétne časti tá ktorá z podielových spoluvlastníčok užíva a uvedené bolo potvrdené nie len znaleckým posudkom č. 8/2018 vypracovaným Jánom Vítazkom, ale aj znaleckým posudkom č. 2/2022 vypracovaného Ing. Marekom Nárožným. Okresný súd zároveň poskytol dostatočnú argumentáciu a odpoveď na opakované námietky žalovanej týkajúce sa údajného uzavretia mimosúdnej dohody o spôsobe užívania spoločnej nehnuteľnosti na základe súdneho zmieru uznesením okresného súdu v konaní pod sp. zn. 5C/1X5/2016. Uzavretým súdnym zmiernom, na ktorý žalovaná poukazovala, nedošlo medzi stranami sporu k dohode o spôsobe užívania spoločnej nehnuteľnosti. Poukázala na výzvu, ktorú adresovala žalovanej zo dňa 15. 10. 2019 a v dôsledku toho, že na ňu žalovaná nereagovala, bola nútená dňa 09. 12. 2019 podať predmetnú žalobu. Už aj počas svojho výsluchu na pojednávaní dňa 18. 05. 2021 poprela dlhodobé tolerovanie užívania predmetných nehnuteľností, keď zdôraznila, že trvá na tom, že žalovaná užíva nehnuteľnosti nad rámec jej podielu. Zdôrazňovala už v tom čase, že spoločnú nehnuteľnosť rozdelila samotná žalovaná, ktorá zamurovala nejaké časti, niečo uzamkla a pod. Okresný súd preto správne dospel výsluchmi strán sporu, ale aj svedkov, k záveru, že žalovaná si svojvoľne rozdelila nehnuteľnosť, a to aj stavebnými úpravami, bez ohľadu na rozsah spoluvlastníckych podielov a obmedzila ju v riadnom užívaní jej patriaceho rozsahu spoluvlastníckeho podielu. To, že žalovaná konala protiprávne bolo zrejmé, nakoľko ju na to aj opakovane upozorňovala, avšak bezúspešne.

19. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že rozhodnutie okresného súdu vychádza zo správneho právneho posúdenia veci a tvrdenie žalovanej o tom, že spoluvlastnícky podiel má ideálny charakter, nemá žiaden vplyv na to, že žalovaná užíva nehnuteľnosť nad rozsah jej spoluvlastníckeho podielu. Uvedená skutočnosť nebráni tomu, aby spoluvlastníci užívali nehnuteľnosť v rozsahu svojich spoluvlastníckych podielov. Argumentácia okresného súdu je podľa nej aj v súlade s ustálenou judikatúrou, z ktorej vyplýva, že právo spoluvlastníka na náhradu za to, že neužíva spoločnú vec v rozsahu zodpovedajúcom jeho spoluvlastníckemu podielu, je daná zákonom a vyplýva z práva spoluvlastníka podieľať sa na užívaní spoločnej veci v miere zodpovedajúcej jeho podielu. V tomto smere poukázala i žalobkyňa na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 31Cdo/503/2011.

20. Pokiaľ ide o námietku premlčania, v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej žalobkyňa doplnila, že pred podaním žaloby si riadne zabezpečila podklady potrebné k uplatneniu ňou požadovaných nárokov. Výšku reálneho obohatenia v tomto konkrétnom prípade sa však dozvedela až po znaleckom dokazovaní vykonanom v samotnom súdnom konaní, kde znalec presne po zohľadnení konkrétnych okolností prípadu určil výšku reálneho obohatenia. Má za to, že rozhodnutie je dostatočne odôvodnené a z jeho odôvodnenia je možné jasne vyvodiť skutkové i právne závery, z ktorých okresný súd pri rozhodnutí vychádzal a ktoré pri rozhodovaní prijal. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v rozsahu napadnutom odvolaním potvrdil.

21. V písomnom vyjadrení žalovanej k vyjadreniu žalobkyne táto zotrvala na svojich argumentoch a stanoviskách, ktoré prezentovala vo svojom odvolaní a opätovne poukázala na všetky skutočnosti v ňom uvedené.

22. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalovanej a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, preskúmal v medziach daných § 3X9 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP (a contrario) rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 5.393,05 eur s príslušenstvom a vo výrokoch, ktorými bolo rozhodnuté o náhrade trov konania (výroky III., IV., V. a VI.) podľa § 38X ods. 1,2 CSP ako v celom rozsahu vecne správny potvrdil. Výrok, ktorým okresný súd žalobu žalobkyne vo zvyšnej časti zamietol, nebol odvolaním napadnutý, napriek tomu, že žalovaná v odvolaní uviedla, že podáva odvolanie v celom rozsahu, avšak konkrétnymi skutočnosťami uvedený výrok rozhodnutia, ktorým bola žaloba žalobkyne vo zvyšku zamietnutá, neuviedla a vo vzťahu k uvedenému výroku žalovaná netvrdila žiadne odvolacie dôvody. Odvolací súd potom vychádzajúc z obsahu odvolania, i keď išlo o rozhodnutie v prospech žalovanej, považoval odvolaním nenapadnutý výrok (II.) za nedotknutý (§ 36X ods. 2 CSP) a v tomto rozsahu vec neprejedával.

23. Podľa § 38X ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

24. Úvodom odvolací súd poukazuje na zodpovednosť žalovanej za obsahové vymedzenie svojho odvolania, ako aj rozsah odvolania v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu, rešpektovať rozsah odvolania a svoju viazanosť odvolacími dôvodmi.

25. Po preskúmaní odvolania a konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie vo veci v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa § 220 ods. 2 CSP. Z o odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Odvolací súd preto v zmysle § 38X ods. 1, 2 CSP potvrdil rozhodnutie okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 5.393,05 eur s príslušenstvom, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia titulom vydania bezdôvodného obohatenia, v ktorom rozsahu došlo k prieskumu napadnutého rozhodnutia okresného súdu v odvolacom konaní.

26. Okresný súd založil svoje rozhodnutie, ktoré bolo napadnuté odvolaním žalovanej na skutkovom a právnom závere, že žalobkyňa, žalovaná a dcéra žalovanej Lenka Hrmová (tretia osoba) sú podielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností, ktoré nehnuteľnosti všetky spoluvlastníčky užívajú na bývanie. V konaní zároveň nebolo sporné, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou predmetných nehnuteľností o veľkosti podielu 1-ice z celku, žalovaná o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1-iny z celku a tretia spoluvlastníčka Lenka Hrmová o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1-iny z celku. Okresný súd vykonanými dokazovaním ustálil (výpoveďami strán sporu, svedkov, ako aj znaleckým dokazovaním, či ohliadkou), ktoré konkrétne časti tá-ktorá z podielových spoluvlastníčok užíva. Dospel k záveru, že žalovaná užíva nehnuteľnosť nad rámec spoluvlastníckeho podielu, a to tým, že užíva väčšiu úžitkovú hodnotu, než odpovedá jej podielu. Vzhľadom na ohliadku na mieste samom, ako aj vykonané znalecké dokazovanie následne okresný súd dospel k záveru, že žalovaná užíva nehnuteľnosť v rozsahu 122,95 m², teda v rozsahu 39,33 m² nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu, v dôsledku čoho okresný súd priznal žalobkyni ňou uplatnenú peňažnú náhradu titulom bezdôvodného obohatenia, s ktorým skutkovým a právnym záverom sa odvolací súd stotožňuje a na dôvody uvedené v napadnutom rozhodnutí v celom rozsahu odkazuje najmä na odôvodnenie v bodoch 18 až 30 a k námietkam žalovanej v odvolaní uvádza nasledovné:

2X. Prioritne žalovaná namietala, že okresný súd nesprávne interpretoval dôkazy smerujúce k tomu, že predmetné nehnuteľnosti patriace do podielového spoluvlastníctva užíva nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu na úkor žalobkyne, resp. že by sa nejakým spôsobom bezdôvodne obohatila na jej úkor. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia podrobne poukázal na to, na základe akých skutkových a právnych záverov dospel k tomu, že nárok žalobkyne je dôvodným. Zo znaleckého posudku č. 8/2018 vypracovaného Ing. Jánom Víťazkom okresný súd dôvodne zistil, že ku dňu 29. 11. 201X užívala žalobkyňa celkovú výmeru rodinného domu v rozsahu 142,45 m², žalovaná v rozsahu 19X,03 m² a ďalšia spoluvlastníčka Lenka Hrmová v rozsahu 62,2X m². Zo znaleckého posudku č. 2/2022 vypracovaného Ing. Marekom Nárožným bolo preukázané, že celková podlahová úžitková plocha jednotlivých miestností rodinného domu v m² predstavuje 334,49 m² s tým, že žalobkyňa užíva úžitkovú plochu v rozsahu 106,48 m², pričom by jej podľa veľkosti jej spoluvlastníckeho podielu prináležala plocha v rozsahu 140,85 m², žalovaná užíva rozsah 58,X1 m², pričom by jej podľa veľkosti spoluvlastníckych podielov prináležal rozsah X0,425 m² a Lenka Hrmová užíva rozsah vo výške 4X,05 m², pričom by jej prináležal rozsah X0,425 m². Znalcom boli súčasne označené jednotlivé miestnosti, ktorých užívanie je sporné v rozsahu podlahovej plochy 69,46 m², keď znalec súčasne určil všeobecnú hodnotu nájmu, prípadne obvyklú cenu v rozsahu 3,23 eur/m²/mesiac.

28. Z výpovedí strán sporu je nesporné, že medzi nimi vznikali už v minulosti nezhody ohľadne rozsahu užívania predmetných nehnuteľností, ktoré viedli k podaniu predmetnej žaloby, ale v dôsledku čoho bolo veené už skôr konanie pod sp. zn. 5C/1X5/2016. Aj svedkyňa Mária Orolínová v konaní pred súdom potvrdila, že vie o tom, že medzi stranami sporu existujú spory, bola svedkom toho, že žalovaná bránila návšteve žalobkyne vstúpiť do nehnuteľností, jedného času chcela, aby sa obe dohodli, avšak na to medzi nimi nedá, nesprávajú sa pekne. Sama nebola svedkom toho, či žalovaná užíva miestnosť č. 8, avšak počula v obci, že žalovaná túto miestnosť užíva, že občas sa tam svieti a daná miestnosť je

z vonkajšej strany zamurovaná. Svedkyňa Lenka Hrmová v konaní pred súdom uviedla, že je dcérou žalovanej a potvrdila, že miestnosť č. 8 je užívaná jej matkou. Potvrdila, že žalobkyňa poslala jej mame papier o tom, že sa má vysťahovať, teda, že medzi nimi vznikali spory. Vo svojej výpovedi výslovne uviedla, ktoré časti predmetných nehnuteľností jej matka, teda žalovaná užíva. Práve na základe takto vykonaného dokazovania okresný súd ustálil, ktoré konkrétne časti tá-ktorá z podielových spoluvlastníčok užíva, keď z oboch znaleckých posudkov vyplýva, že žalovaná užíva rodinný dom nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu. Žalovaná skutkové a právne závery ničím nespochybnila okrem toho, že nárok žalobkyne poprela. Nepredložila žiaden dôkaz, ktorý by akokoľvek skutkové a právne závery okresného súdu vyvrátil, prípadne čo i len spochybnil, vrátane záverov znaleckého dokazovania, ak nepredložila dôkaz, ktorým by vyvrátila, že užíva nehnuteľnosť nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu, ako aj to, že by to nebolo v takom rozsahu, ako to už znalci a v konečnom dôsledku (na základe ohliadky a výsluchu strán sporu, svedkov), aj okresný súd ustálil.

29. Ani tvrdenie žalovanej, že žalobkyňa dlhodobo konkludentne tolerovala bez akýchkoľvek nárokov užívanie predmetných nehnuteľností všetkými spoluvlastníkmi, a to v takom rozsahu, v akom to bolo i pred podaním žaloby, nemožno považovať za preukázané a spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia okresného súdu. Ani to, že na okresnom súde prebiehalo pod sp. zn. 5C/1X5/2016 konanie o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva medzi totožnými stranami sporu, ktoré bolo ukončené schválením súdneho zmieru, nemá vplyv na okolnosť a posúdenie, či žalovaná užíva alebo nie predmetné nehnuteľnosti nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu.

30. Okresný súd dôvodne neprihliadol na súdny zmier uzavretý v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/1X5/2016, nakoľko na základe tohto súdom schváleného zmieru síce žalovaná uvoľnila pre žalobkyňu tri miestnosti a presťahovala sa do iných priestorov, avšak opakovane si uzurpovala aj ďalšie časti nehnuteľnosti, väčšiu rozlohu spoločnej nehnuteľnosti, než aká je prináleží podľa veľkosti jej spoluvlastníckeho podielu, na čo bolo zo strany žalobkyne upozornená naposledy listom zo dňa 15. 10. 2019. Žalovaná neuviedla, ani aký obsah by ňou tvrdená dohoda strán sporu, hoc aj konkludentná, mala mať, príp., v čom mala spočívať, ak súdny zmier strán sporu konštatoval len toľko, že žalovaná sprístupní žalobkyňu miestnosti nachádzajúce sa na prízemí rodinného domu, a to miestnosť 5,6,X, teda nešlo o celkové urovanie sporu. Vykonanou ohliadkou, ako aj zhodnými skutkovými tvrdeniami strán sporu a vypočutých svedkov okresný súd dôvodne zistil, že žalovaná sama vykonala stavebné úpravy v rodinnom dome tým spôsobom, že miestnosť č. 8 si pričlenila ku svojej bytovej jednotke tým, že zamurovala dvere, ktoré viedli do danej miestnosti z ostatnej časti nehnuteľnosti, ktorú užíva žalobkyňa. Okresný súd tak dôsledne zistil, ktoré časti tá-ktorá zo spoluvlastníčok užíva, ako aj konkrétnu plochu užívanú žalovanou nad rámec jej spoluvlastníckeho podielu.

31. Následkom nadužívania spoluvlastníckeho podielu dochádza na strane spoluvlastníka k užívaniu cudzej hodnoty, čím vzniká bezdôvodné obohatenie. K predpokladu, pri ktorom vzniká nárok spoluvlastníkovi na náhradu za nadužívanie spoluvlastníckeho podielu druhým spoluvlastníkom, treba doplniť, že nie je vôbec rozhodujúce, či tento stav vyplýva z dohody spoluvlastníkov (s výnimkou prípadu, ak by súčasťou tejto dohody bola dohoda o bezodplatnom užívaní celej veci druhým spoluvlastníkom), alebo z rozhodnutia väčšinového spoluvlastníka, alebo či ide len o faktický stav. Pre vznik tohto nároku voči druhému spoluvlastníkovi nie je vôbec z právneho hľadiska významný dôvod, prečo tento spoluvlastník podiel na neho pripadajúci vôbec neužíva. Uvedený nárok by žalobkyňu nevznikol len v tom prípade, ak by žalovaná - spoluvlastník užíval vec v rozsahu neprevyšujúcom jeho spoluvlastnícky podiel (pretože v takom prípade by nič nebránilo druhému spoluvlastníkovi, aby sa tiež podieľal na svojom užívacom oprávnení v rozsahu svojho podielu, a to užívaním zostávajúcej časti veci). Aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/184/2010 vyplýva, že neužívanie veci v rozsahu spoluvlastníckeho podielu spoluvlastníkom musí byť dôsledkom jej užívania druhým spoluvlastníkom nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu. Len v takomto prípade sa spoluvlastník užívajúci spoločnú vec nad rozsah spoluvlastníckeho podielu podieľa na prisvojovaní si úžitkovej hodnoty veci vo väčšej miere, než zodpovedá jeho podielu. Nie je pritom rozhodujúce, či tento stav vyplýva z dohody spoluvlastníkov (okrem ak by jej súčasťou bola aj dohoda o bezplatnom užívaní celej veci alebo jej časti), alebo z rozhodnutia väčšinového spoluvlastníka, alebo či ide o faktický stav. Aj z tohto rozhodnutia teda vyplýva, že dôvod, pre ktorý tento spoluvlastník prípadne spoločnú vec neužíva, nie je právne významný, a rovnako nie je významné ani prípadne užívanie časti veci treťou osobou. Tvrdenia zo strany žalovanej ohľadne hospodárenia so spoločnou vecou (a s tým súvisiaci súdny zmier

príp. tvrdenú konkludentnú dohodu o užívaní) bez dohody o bezodplatnom užívaní celej veci alebo jej časti, preto nie sú pre posúdenie nároku žalobkyne ani rozhodné.

32. Žalobkyňa aj počas svojho výsluchu dňa 18. mája 2021 poprela dlhodobé tolerovanie užívania nehnuteľností tak ako to je zaznamenané v zápisnici z pojednávania zo dňa 18. mája 2021 na strane 3. a 4., kde uviedla, že trvá na tom, že žalovaná užíva časť nehnuteľnosti nad rámec jej podielu. Doplnila, že nehnuteľnosť rozdelila žalovaná, zamurovala nejaké časti, niečo uzamkla, predtým boli 4 vchody do nehnuteľnosti, teraz sa dá chodiť len jedným vchodom, keď sa s ňou vôbec nedá dohodnúť. Zároveň sa vyjadrila aj k miestnosti č. 8, ktorá má 25 m², ktorú žalovaná zamurovala a užíva ju. Aj svedkyňa Lenka Hrmová na pojednávaní dňa 1X. 06. 2021 uviedla, že keď došlo k zmiere medzi stranami sporu na súde, pani Bakošová si danú miestnosť zamurovala.

33. Odvolací súd vo vzťahu ku konkrétnej námietke žalovanej k užívaniu povaly, pivnice a schodiska uvádza, že okresný súd aj v tomto smere dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Tvrdenia žalovanej o nerozporovaní užívania častí domu, a to povaly, pivnice a schodiska samotnou žalobkyňou na pojednávaní dňa 02. 12. 2021 považuje odvolací súd za zavádzajúce, nakoľko zo zápisnice z pojednávania zo dňa 02. 12. 2021 vyplýva, že žalobkyňa k užívaniu pivnice a povaly uviedla: „Užívame ju všetci, vzhľadom k tomu, že je tam hlavný prívod vody, je tam aj WC. Taktiež, pokiaľ je potrebné čistiť komín, tak ho čistíme. Daná pivnica je otvorená po celý čas, nezamykám ju a od vchodu majú kľúče všetky spoluvlastníčky.“ Užívanie drevárne potvrdila aj samotná žalovaná pri svojom výsluchu dňa 18. mája 2021, keď zo zápisnice z uvedeného pojednávania na str. 8. vyplýva, že uviedla: „Áno užívam, dávam si tam drevo. Nie uzamykám ju len na noc, resp. pokiaľ s dcérou niekde ideme“. Žalovaná spoločne so svojou dcérou užíva aj dreváreň, nakoľko ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, je to jediný priestor, cez ktorý môže prechádzať na dvor. Aj z tohto dôvodu podlahovú plochu drevárne okresný súd pripočítal ako úžitkovú plochu v polovičnom rozsahu pre spoluvlastníčku Lenku Hrmovú a v polovičnom rozsahu pre žalovanú, t. j. každej po 22,23 m². Z vykonaného dokazovania taktiež vyplynulo, že všetky tri spoluvlastníčky spoločne užívajú pivnicu ako aj schodisko na prízemie, na prvé podlažie a na druhé podlažie, pričom každá z nich užíva danú rozlohu v rozsahu 1/3, ktorú súd pripočítal aj na podiel žalovanej. Žalovaná tak v odvolaní poukázala na niektoré výpovede na pojednávaní, ktoré boli vytrhnuté z kontextu celkovej výpovednej hodnoty vylúčaného.

34. Pokiaľ žalovaná v odvolaní tvrdila, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by sa žalobkyňa domáhala súdne alebo mimosúdne riešiť hospodárenie so spoločnými nehnuteľnosťami, a teda, že dlhodobo tolerovala, resp. toleruje faktický stav ich užívania, je nutné nad rámec vyššie uvedených záverov doplniť, že súčasťou prípadného takéhoto rozhodnutia o úprave užívania spoločnej veci však nie je súčasne aj určenie výšky náhrady za neužívanie veci v rozsahu spoluvlastníckeho podielu. Nárok na náhradu nastáva až potom, resp. vtedy, keď uvedené neužívanie veci v rozsahu spoluvlastníckeho podielu je dôsledkom jej užívania druhým spoluvlastníkom nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu. Rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo/1524/2001, ale ani rozhodnutie Krajského súdu v Banskej republike sp. zn. 11Co/154/2019 sa preto k skutkovej a právnej otázke, ktorú žalovaná v odvolaní vzniesla, nevzťahuje.

35. Odvolací súd nepovažuje za dôvodný ani odvolací dôvod žalovanej v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP, teda, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V tomto smere žalovaná v odvolaní poukázala na to, že spoluvlastnícky podiel k veci má ideálny charakter. Spoluvlastnícky podiel nepredstavuje reálne určenú časť spoločnej veci, s ktorou by mohol spoluvlastník nakladať ako so samostatnou vecou, a teda ani číselné vyjadrenie výšky spoluvlastníckeho podielu neznamena, že by bol spoluvlastník výlučne vlastníkom alebo užívateľom určitej hmotnej časti spoločnej veci. S uvedeným tvrdením sa odvolací súd stotožňuje, avšak tento skutkový a právny záver ohľadne ideálneho charakteru spoluvlastníckeho podielu nemá žiadny vplyv na rozhodnutie vo veci samej. V zmysle § 13X ods. 1 Občianskeho zákonníka podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci. Spoluvlastnícky podiel sa tak prejavuje v dvoch rovinách, a to : a) vyjadruje vlastnícky vzťah k spoločnej veci, čo znamená, že sa na neho vzťahujú ustanovenia o vlastníctve a b) vyjadruje mieru účasti spoluvlastníka na vlastníckom vzťahu k spoločnej veci, to znamená rozsah jeho práv a povinností. I keď teda spoluvlastník nie je výlučným vlastníkom určitej hmotnej časti spoločnej veci, vyjadruje to mieru jeho účasti na vlastníckom vzťahu, teda rozsah jeho práv a povinností, vrátane práva užívať spoločnú vec v rozsahu svojho podielu. Aj keď užívanie spoločnej veci je jedným zo základných oprávnení podielového spoluvlastníka,

nemusi byť vždy toto právo naplnené. Užívanie spoločnej veci môže byť upravené tak, že jednotliví spoluvlastníci užívajú niektoré vyčlenené časti spoločnej veci, že jeden spoluvlastník užíva celú vec, že jednotliví spoluvlastníci užívajú vec striedavo v časových obdobiach a môže byť aj kombinácia týchto spôsobov. Rozhodnutím súdu môže byť upravené užívanie spoločnej veci za podmienok podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, avšak súčasťou rozhodnutia o úprave užívania spoločnej veci nie je súčasne určenie výšky náhrady za neužívanie veci v rozsahu spoluvlastníckeho podielu. Každý zo spoluvlastníkov má totiž právo užívať nehnuteľnosť v takej miere, aká je veľkosť jeho spoluvlastníckeho podielu k celku, čo nemá s otázkou ideálneho charakteru spoluvlastníckeho podielu žiadnu súvislosť.

36. Žalovaná v odvolaní zároveň namietala nesprávne právne posúdenie ňou vznesenej námietky premlčania. Otázkou premlčania nároku žalobkyne sa okresný súd zaoberal v bode 25 napadnutého rozhodnutia, s ktorým sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na závery v ňom uvedené odkazuje. V tomto smere ide zo strany žalovanej len o polemiku so závermi okresného súdu, keď predmetom konania, na ktoré žalovaná v odvolaní poukazovala (rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/1960/1999) bola žaloba o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva. Pokiaľ ide o rozhodnutie, na ktoré žalovaná v odvolaní poukázala vo vzťahu k rozhodnutiu Krajského súdu Žilina č. k. 13Cob/14X/2014, uvedeným rozhodnutím krajského súdu nie je odvolací súd viazaný, naviac sú v ňom uvedené iba všeobecné závery ohľadne plynutia premlčacej lehoty, ktoré sú aplikovateľné aj na prejednávaný prípad.

3X. V závere odvolania žalovaná poukazovala najmä na tú skutočnosť, že žalobkyňa predmetné konanie iniciovala napriek tomu, že na pojednávaniach tvrdila, že jej spoločnú nehnuteľnosť dlhodobo umožňovala užívať tak, ako ju užíva, z čoho je zrejmé, že iniciovaním predmetného súdneho konania nesledovala ani žiaden hospodársky cieľ, preto z jej strany ide o výkon práv a povinností v rozpore s dobrými mravmi. Ako odvolací súd poznamenal vyššie, otázka užívania predmetných nehnuteľností spoluvlastníkmi nie je právne významnou, ak to, že žalovaná užíva predmetné nehnuteľnosti nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu nie je sporné (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo/184/2010). V tejto súvislosti je potom odkaz žalovanej na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32Odo/104X/2003 nedôvodným. V každom prípade zo strany žalobkyne nejde o šikanóznny výkon práva, ale o dôvodne uplatnený nárok.

38. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd zároveň konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu je dostatočne odôvodnené, nemožno ho považovať za arbitrárne, nakoľko na všetky žalovanou položené a vznesené otázky, prípadne námietky dal v odôvodnení napadnutého rozhodnutia stručnú, jasnú odpoveď. Aj z ustálenej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že samotná skutočnosť, že okresný súd nerozhodol podľa predstáv sťažovateľa, teda podľa predstáv žalovanej, nezakladá porušenie jej základných práv. Ak aj žalovaná v závere odvolania tvrdí existenciu väd konania, tieto vady nekonkretizovala, a ani neuviedla akým spôsobom mali vyvolať zmätočnosť rozhodnutia, prípadne ich priamy vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia. Nepostačuje ani všeobecné konštatovanie o porušení jej práv ako strany sporu, ak v odvolaní sama podrobne argumentuje a oponuje vo vzťahu k skutkovým a právnym záverom okresného súdu v jeho rozhodnutí, čo vylučuje jeho nedostatočné a nepreskúmateľné odôvodnenie.

39. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že v odvolaní žalovaná neuviedla žiadne nové skutočnosti, prípadne argumenty, ktoré by neboli prednesené v konaní pred okresným súdom a s ktorými by sa okresný súd nevysporiadal. Skutkový a právny stav zistený okresným súdom obstoí, tvorí ucelený obraz o prejednávanej veci a zo strany žalovanej neboli predložené žiadne dôkazy, ktoré by tieto závery vyvrátili alebo spochybnili, uvedené nespĺňa len nesúhlas s rozhodnutím.

40. Okresný súd rozhodol vecne správne aj pokiaľ rozhodol o náhrade trov konania v zmysle platnej právnej úpravy, teda v zmysle ust. § 255 ods. 2 CSP vrátane rozhodnutia o trovách štátu. Uvedené správne závery okresného súdu odvolací súd konštatuje napriek tomu, že konkrétnymi dôvodmi rozhodnutie o náhrade trov konania nebolo odvolaním žalovanej napadnuté, avšak ide o výrok závislý (§ 36X ods. 3 CSP).

41. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V odvolacom konaní bola žalobkyňa v celom rozsahu úspešná, preto súd uložil žalovanej ako

strane v odvolacom konaní neúspešnej zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 CSP).

42. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).